

Danmark har vedholdende støttet NATO's indsats på det vestlige Balkan. Vore fly, skibe og opklaringsenheden i Albanien har ydet en væsentlig indsats.

Jeg vil gerne takke for den brede støtte bag den danske indsats her i Folketinget og for den udbredte støtte i befolkningen til den linje, der er lagt, og jeg vil endelig også gerne takke alle dem, der har gjort en stor indsats for, at vi er kommet så vidt.

Med Folketingets samtykke til dansk deltagelse vil der være tale om en konsekvent videreførelse af det danske engagement for at tilvejebringe en løsning på konflikten i Kosovo. Det er en dag, jeg har set frem til.

Vi havde helst set, at man kunne være gået fra Rambouillet og direkte til at indsætte en fredsbevarende styrke. Milosevic ville det anderledes. Derfor har indsatsen i de seneste uger været helt nødvendig. Det er kun første skridt på vejen. Der vil i mange år fremover være behov for en stor politisk, humanitær og økonomisk indsats til gavn for hele regionen.

Godkendelsen af stabilitetspagten for det vestlige Balkan markerer, at vi allerede er i fuld gang med at se på de langsigtede behov, som jo ikke mindst knytter sig til en bedre økonomisk og social udvikling i det vestlige Balkan. Med pagten er der skabt en sådan langsigtet ramme for samarbejdet mellem det internationale samfund og landene i regionen for at sikre stabilitet, sikkerhed, demokratisering, økonomisk udvikling og genopbygning. Vi har nu mulighed for at lægge et fundament for et demokratisk Balkan. Vi må tilvejebringe grundlaget for varig fred i regionen. Det bliver ikke let og heller ikke nogen billig opgave. Men jeg er overbevist om, at vi ikke har råd til at lade være.

Og så et par bemærkninger til nogle af de spørgsmål, der har været rejst fra ordførerne. Først kan jeg ikke lade være med at gøre den bemærkning, når jeg sådan ser tilbage på diskussionen, som den har forløbet de sidste par måneder, at lykkeligt er et land som Danmark, der har så mange civile og militære udenrigspolitiske eksperter, som har boltret sig i avissiderne og på tv-skærmene med, at det, vi var i færd med, var helt håbløst, aldrig kunne føre til det mål, vi har sat os, nemlig at serberne ville give efter og gå ind på de krav, helt rimelige krav, der var opstillet. Men det er sådan min egen lille konstatering.

Hr. Keld Albrechtsen og hr. Søndergaard har gjort meget ud af UCK i denne her sammen-

hæng. Må jeg gøre opmærksom på, at UCK har været med til at undertegne Rambouilletaftalen, som er grundlaget, og vedstår deres underskrift på denne aftale. Det er jo helt fundamentalt. UCK er ikke blevet tvunget til at indgå en aftale. De har fundet det i deres egen interesse, deres folks interesse at gøre det. Og deres premierminister Thaci, som var i byen i går, lægger jo ikke skjul på, at UCK har undertegnet og vedstår denne underskrift. De er en del af aftalen.

Hvad demilitariseringen angår, er der detaljeret gjort rede for i Rambouilletaftalen – og det er fortsat det, der er gældende – hvorledes demilitariseringen skal foregå skridt for skridt, hvilke våbentyper den omfatter, og hvornår den skal være gennemført.

Lad mig føje til, at jeg tror, ja, jeg vil da håbe, at UCK kunne få en vigtig politisk rolle som et led i en ny politisk struktur i Kosovo. Det er der bestemt kræfter i UCK der gerne ser. Jeg ved ikke, hvilke synspunkter der ender med at sejre i UCK, men vi kan da se kræfter i UCK, som ønsker, at de skal spille en fredelig rolle i genopbygningen af Kosovo.

I øvrigt er det jo sådan, som det fremgår af aftalen, og det kan hr. Keld Albrechtsen gøre sig bekendt med, at NATO-styrken har et mandat fra FN til at anvende alle nødvendige midler for at nå de opstillede mål. Det gælder i alle faser, og det er en del af FN-mandatet. Det er ikke skjult. Det står udtrykkeligt også i forslaget til folketingsbeslutning, og det gælder selvfølgelig også det danske bidrag: alle nødvendige midler for at nå de opstillede mål, også for at beskytte serbere, også for at gennemføre demilitarisering.

Hr. Søvnald var inde på specielt serbernes holdning og forhold i forbindelse med fredsaf-talen og hele genopbygningsindsatsen. I stabilitetspagten, som jo blev indgået her for ganske få dage siden, er Serbien nævnt som mulig modtager af hjælp; men der stilles betingelser. For det første den helt klare betingelse, at serberne nu også lever op til det, de har skrevet under på, og det er jo ikke noget, de ellers har været kendt for. Det er betingelse nummer 1.

Betingelse nummer 2 er selvfølgelig, at de gennemfører en demokratisering af deres eget land, for hensigten er jo at skabe demokrati og stabilitet på Balkan. Der bliver ikke stabilitet på Balkan, hvis vi ikke får et demokratisk Serbien, og derfor er det helt rimeligt at stille den betingelse, for at også FRY kan modtage bistand til genopbygning, at der sker en demokratisering